

Hermogene's Peri methodou deinotetos

<https://hdl.handle.net/1874/456674>

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ
ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

HERMOGENES

DE METHODO GRAVITATIS,
SIVE VIRTUTIS COMMUNE
DICENDI.

PARISIIS

Excudebat Christianus Wechelus, sub scuto
Basilicensi, in uico Iacobæo, anno
1531

HERMOLING

NEW YORK
ASTORIA

HERMOLING

DE METHODO DEVIATIONIS
SIVE VIATIONIS COMMODI

DICENDI.

PARISIIS

Francisus Christophorus Weidmann, hinc hinc
in hunc, in hunc, in hunc

1772

ΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Αρ μέρ^θ λόγου ευσηται μὲν ὑπὸ μὴ
 νύσει πράγματ^θ, καιροῦ δὲ ἰδίου τυ-
 χόρ· ὁ δὲ καιρὸς κατὰ ἥδους προδηκίω
 γινόμην^θ, ἰδίᾳ διαφοράρ ἀπεργάζε-
 τη· κἢ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ κἢ διάφορον·
 καὶ οὐ μόνον διάφορον, ἀλλὰ κἢ δια-
 φέρεται· κἢ οὐ μόνον διαφέρεται, ἀλλὰ κἢ ἐναντίας· οἶον, κακούργος
 πᾶς ὁ κακόρ ἔργαζόμεν^θ, ἰδίως δὲ ὁ κλέπτης· διάφορον δὲ,
 οἶον, δημηγορ^θ ἔμ, δὲ ἐν δῆμῳ ἀγορευειν, ἰδίως δὲ ἐκχερισμῶνα
 λέγειν, κἢ δὲ ἀπαίδευτα λέγειν· διαφέρεται δὲ, οἶον, ἀνδραπ^θ,
 γένους ὄνομα, κἢ ἥδους ἡμέρου, κἢ τυχῆς ὄνομα, κἢ πανουργίας.
 ἐναντίας δὲ, ὡς δὲ, μείνατ^θ ὑπὸ χρόνον δὲ πολλόν, δὲ ὀλίγον· κἢ
 πᾶς πλάτωνι, χρόνον δὲ ἢ τὸν πολλὸν δηλοῖ· καὶ τὸ, αὐτὸς ὡ φαί-
 νωμ^θ πρᾶξι^θ· αὐτὸς ὡ ἐχέερατες, ὁ μὲν γὰρ ἤετο ὡς δαυ-
 μάξωμ καὶ μακαρίζωμ τὸν πρᾶξι^θ· ὁ δὲ ἀπειρίματο σε-
 κμιώμην^θ κἢ μέγα φρονῶμ· Πάσης λέξεως δὲ ἀγνωσμῶνης
 ἐν περὶ λόγῳ, ἔθες μέθοδοι φησὶ εὐρέσεως· ἢ γῆν ἔθνηκῃ ὄξει ἢ λέ-
 ξει, ἢ τεχνικῃ, ἢ νομικῃ· ὁ γὰρ πρᾶσάγγελος οὐκ οἶδα τί ἔξει·
 ἐθνηκὸν γὰρ ὄξει κἢ πρᾶσικόν, ὁ δὲ μὲν τριάκοντα σάδσιοι·
 εθνηκὸν δὲ ἀγνῆσιον, οἱ ἐξήκοντα σάδσιοι· νομικὸν δὲ ὄνομα τὸ
 τοῦστων, πομπενει ἀντί τ^θ κατηγορῆν ἔλετο· ἐν ἀθήναις, τοῖς
 δαιμονίοις ἐπόμπειον, κἢ ἀλλήλοισι δειλοισδοροῦντο, καὶ τῶν
 ἐκαλῆτο πομπεινερ, καὶ ἑσαγγελία δὲ κἢ ἢ φάσις, καὶ ἄλλα

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

πάντα ὀνόματα, νομικά ὄζει. τεχνικά δὲ, ἐκείνα, ζειζαντες τὰς
 παλαιὰς κλίσεις, ναυπηγικὸν ὄνομα· καὶ διὰ τὸ τεσσάρων, μου-
 σικόν· καὶ μοχλόν, γεωργικόν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. τὰ ἀμαρτή-
 ματα ἢ τὴν λέξιν ἢ τὸν ὄνομα ἔσπασ γίνετη, ἀκυρίαν καὶ παρα-
 φθοράν. ἀκυρίαν μὲν· οἷον ἐὰν εἴπω ἕως ἐρωτῶ καὶ παρακαλῶ
 ἀντί τοι Δέομαι, ἀκνέως εἴρηκε· τὸ μὲν γὰρ παρακαλῶν, ἢ κα-
 λῶν ἔστιν ἢ προτρέπει· τὸ δὲ ἐρωτῶν, πωδάνεον· παραφθο-
 ρὰν δὲ οἷον, ὃ καλεῖται Διαζῶμα ἐὰν ἕως εἴπη Διαζῶσαρ, ἢ τὸ
 ἀμωδῶν ἀμωδῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πότε ταυτοπῆ ὀνομά-
 των χρῆσόμεθα, καὶ πότε ποιησὶς; ταυτοπῆ μὲν, ὅταν τὸν
 πράγματι ἔμ ὄνομα ἢ τὸ ἐναργέστατον· τότε γὰρ οὐδέ χρῆ-
 σθῆναι ζητῶν τὴν ἀφανίζουσαν τὴν ἐνάργεσταν τὸν πράγματι
 ἐὰν δὲ τις πρῶτα λέξη, ἐπίδραξιν μὲν ἀκυρίαν ἐπιποιήσασθαι, πῶ-
 χριάν δὲ ἀπολώλεκε φησὶ συγγραφεὺς ὄμης, ὡς δὲ χιόν κα-
 τατίκει τὴν ἀκροπολοισί ὄρεσιν, ἢ τὴν ἕως κατατίκει, ἐπὶ
 ζέφυρον καταχευῖν, τικρομύνης δὲ ἄρα φησὶ, ποταμοὶ πληθύνου-
 σι ῥέοντες, ὡς τὴν κέκο καλὰ πρῶτα λακρυχέουσαν· οὔτε τὸ λέ-
 βεται, οὔτε τὸ χεῖται, οὔτε τὸ λνεται οὕτως ἀρμόζει ὡς τὸ τί-
 κεται. ὅφισ γὰρ ὄζει χιόν ἀναλισκομύνης ἢ τικρομύνης· ὅταν δὲ
 πολλὰ ὀνόματα ἔχη ἕως ἰσότημα, καὶ ὁμοίως ἔχοντα ἐνάργεσταν
 χρῆσιμον, ἢ ποιησὶς ἀρμόζει· οἷον ὄμης· ὡς δὲ ὅταν ὁμοί-
 νουσαν ἔχει βέλ· ὄξυ γυναικα δριμύ, τότε προῖσι μοροσὸν
 καὶ εἰλείδων ἠρης δυγατέρες πικρὰς ὁδῶνας ἔχουσαι· ἐχομύ-
 ὄξυ, δριμύ, πικρόν· ἐπει δὲ οὐκ ἔχει ἄλλο ἰσότημον, ὡς τὸ πρῶ-
 τον ἐπὶ ἀνέσχη, ὡς ὄξει ὁδῶνα δῶρον μύτι· ἀξείδω· καὶ
 ὁ θηκυδίδης ἐν τῷ προομιῶν τεκμήριον, σκηθόν, πρῶτον γινώσκων
 μὴ πύριον· καὶ αἰεὶ κνκλον ποιῆται τῶν ὀνομάτων. ἐν δὲ τεκμη-
 ρίω

Β Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Ο Ψ Σ

ἦδη· πρὸς δὲ τῷ πῶς τῶν ἰδίων λόγων οἱ κοινοὶ λόγοι καὶ καὶ
 δολοικοὶ ἀμφοτέρων δ' ἢ ἐν τῷ ὑπὸ πᾶσι χρεῖα· καὶ γὰρ αὐ
 θαδῆς ὅτι καὶ ἀπίστω τὸ λέγειν, οὐκ ἔστι γενεὴ ὑπὸ τῶν
 τῶν πάλαι οὕτω δοκιμασάντων· πρὸς μὲν γὰρ τὸ αὐθαδέες
 αἱ ἐπιθυμῆσαι, πρὸς δὲ τὸ ἀπίστω, οἱ καλοῖκοι λόγοι· τῶν δὲ
 αὐθαδέων καὶ τολμησῶν διανοημάτων διαπαθεῖται ἡ ἀμωβία
 Διο, ἢ βραχῆα προδήκη, ἢ ὁμολογία τῶν τολμημάτων· βρα
 χῆα μὲν οὖν προδήκη οὕτως, ὃ μὲν οὖν πρὸν καιρὸς ὡς αἰσ
 ναῖοι μονοῦχι λέγει, φωνῶν ἀειεῖς, οὐ τῶν πραγμάτων ἡμῶν
 ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπῆσθαι ἐσὶ· καὶ πάλιν ἀλλαχῶν, ὡς πρὸς τῶν
 λοκασίαν τινὰ με φησὶ εαυτοῦ πονηρίας κατασκευάσας· καὶ
 πλάτ· οἶον ἀλμυρὰν ἀκοῆς ἀποκλυσσοῦς κτίμω λόγῳ, αὐτὰς
 δὲς δὴ ττο· τίς οὖν ἢ βραχῆα προδήκη, οἶον ἀλμυρὰν ἀκοῶν·
 ὁμολογία δὲ τῶν τολμημάτων, ὡς ἐν τῷ ἡμωκράτῳ, καὶ
 γὰρ εἰ φερῆς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐξῶ· ἀπικτεῖται πε
 τὸν, ἵνα τοῖς ἀσπίστω ἐν ἄλλοις δὴ τῶν τῶν νόμων· ποῖοι πα
 ράληψις ἡ ἀπασίωσις γίνεσθαι; ὅταν βεληδῶμιν τῷ ὑπὸναι
 μείζονα κατασῆσαι τῶν πράγματων ἐν τῇ γνώμῃ τῆ ἀκούστων
 ἢ λέγομεν· οἶον, λάβω μιν πρῶτον ἐκ τῶν λόγων τῶν ἀσπίστων,
 πῶς οὗτ' ἡ κέχρηται τῷ πατρί, λέγω ἴσως ἢ ἀντὶ τῶν ἢ οὐκ ἔ
 πείσθη· ἢ δὲ ἀπασίωσις μείζονα τῶν ὑπὸναι περιέκλει, ὡς
 ὑπὸ βελων τῷ πατρί· δημοδῆνης δὲ τῆ ἀπασίωσις τῆ πε
 λεία οὕτως κέχρηται ἐν τῷ πρὸ τῶν εἰφάνδ· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ
 βόλομαι δὲ Διοχρῆς ἐπέμ' οὐδὲρ, ἀσχόμεν τῶν λόγων· ἐν
 προσωπίσθ δὲ πρᾶλείφως ἢ μνήμη τῶν πραγμάτων ἡμῶν
 τρὸς γίνεται· ἢ τοι ὅταν μικρὰ μὲν ἢ τὰ πράγματα, χρεῖ
 σιμα δὲ τῷ λέγοντι· ἢ ὅταν ἢ γνώσιμα, διὰ μὲν τὸ γνώσιμα
 εἶναι

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

λιγόμενα· φυλαττόμενοι γὰρ πῶς ἀπρέπειαν τοῦ λόγου, αὐτῶ
 ἄνθρωποι πρὸς ἄλλους δηλοῦμεν ἃ δέλομεν ἐν πρῶτῳ, καὶ πικρῶτα
 ἔσονται τὸν λόγον ποιεῖμεθα· ἢ ὅταν λυπηρὰ ἢ τοῖς ἀκούουσιν· ἢ ὅταν
 ἐπαχθῆ τοῖς λέγουσι. πρῶτα εἴγματα τῆν μὲν ἀφ᾽ ἑωυτοῦ, καὶ
 καὶ τιμᾶρχος φασὶν ἀφ᾽ ἑωυτοῦ· ἐδῶς δὲ αὐτὸν ἐνοχορῶντα· θέλει
 μὲν ἐπιθεῖν τῆν ἡρενείαν, φυλαττόμενοι δὲ τὸ ἀφ᾽ ἑωυτοῦ, πρὸς ἄλλους
 λέειν, οἷς ὀλίγω πρότροπον ἠκόσατ' ἀναγινώσκοντ' ὅτι τοῦ γράμ
 ματέως· ἢ δὲ λυπηρῶν ὁ δημοθένης, ὅς ἐν τοῖς φιλοπονοῦσι
 φασὶν· ὁ μὲν οὖν πρῶτον καιρὸς μονοαχί λέγει, φωνῶν ἀφ᾽ ἑωυτοῦ
 τῆν πραγμάτων ἢ μὴ ἐκείνων αὐτοῖς ἀνελκῆτορ ἐστὶ καὶ ἐπι
 δὴ λυπηρῶν ὅστι τὸ λέγειν, ἐν δὲ μὴ ἀπολεῖται τὰ πρῶτα
 πρὸς ἄλλους, εἴ πορ ὑμεῖς σωτηρίας ὑμῶν αὐτῶν φροντίζετε· καὶ
 πάλιν πρὸ ἀπόδειας ἐκείνῳ γε πρὸς ἄλλους μετὰ συλλήψεως· ἢ μὲν
 δὲ, ὑποκρίεται ἀμελεῖμεν· ἀλλὰ τοῦτο λυπηρὸν ὅστι τοῖς ἀκού
 οῦσι, πῶς οὖν περιέπλεξεν; οὐκ οἶδ' ὅν ἵνα μοι δοκοῦνται
 ἔχοντ' ἄπορ πρὸς αὐτά· τῆν δὲ ἐπαχθῶν παράδειγμα ἐν τῶ
 καὶ μεθ' ἑωυτοῦ· φασὶν γὰρ ὁ δημοθένης, πρῶτον μὲν ὅτι ἐπιλοπῆ
 χροῦσθαι ὑπέστη, ὅστι ὅστι φιλοπονοῦσιν· εἶτα δὲ κληρουμένων πάν
 των, πρῶτον αἰρεῖσθαι τὸν ἀνελκῆτορ ἔλαχον, ὅσορ ὅστι ἐπιλοπῆ
 ἐπάγει γοῦν λέειν· ὑμεῖς μὲν οὖν, ὡς ἐκός, ἀμφοτέρω ἀπέβη
 ξασθε, τὴν τε φιλοπονοῦσιν πῶς ἐμὴν, καὶ ἐπιλοπῆ ἢ ἐπαχθῶν ὅστι
 τὸ λέγειν, καὶ πῶς ἐπιλοπῆ, πρὸς ἄλλους, καὶ τὸ συμβῆναι ἀπὸ τῆν
 τύχης· ὅτι δὲ τὸ ὄνομα τῶν γῆματ' ὅτι τὸ ὅστι ἢ πρὸς ἄλλους
 ἡταιρικῶς, ἀλλὰ (μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δὲ πρὸς ἄλλους
 καὶ ὅτι τῶν ἡμεῶν) καὶ πρὸς ἄλλους· ὅς δὲ ὅλου τοῦ λό
 γου πρὸς ἄλλους δὴ τὰ ἀφ᾽ ἑωυτοῦ εἶναι τὰ γῆματα, ὡς τέλος δὲ
 νικητῶν

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

ἡμετέρας, εἴπω ὑπὸ φιλοχολῆς, καὶ πεπονημένω.
 Ἐπανάληψις γίνεται ἢ ἑσώπου τρεῖς, ἢ πρᾶγματ' δι-
 δασκαλία, ἢ προσώπου συστάσει ἢ διαβολῆ, καὶ ἢ ἡδου βεβαι-
 ὄσα. ἢ πρᾶγματ' διδασκαλία, ὡς παρ' ὁμήρω. ΑΛΛ' ὁ
 μὲν ἀδίστοπας μετεκίανει πολλὰ ἐκόντας, ἀδίστοπας, τοὶ δὲ
 χεῖρα δειδαίεται ἔχατοι ἀνδρῶν, ἐπαπέλαβε τὸ ὄνομα, ἵνα δει-
 ξῆ δ' ὄνο γένη ἀδίστοπων. ἢ προσώπου συστάσει, Νικητὸς Ἄδων
 ἡμετέρ' ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας· Νικητὸς ἀγλαίης θ' ἕδ' ἄρα χαροποῖό τ'
 ἕκαστος· Νικητὸς, ὃς κάλλισ' ἀνῆς ὑπὸ ἴλιον ἡλδερ· ἐπανελά-
 βω ἵνα κοσμήσῃ τὸ πρόσωπον. ἢ διαβολῆ δ' ἕδ' ἄρα ἄρες ἐρο-
 πολυγέ, μαιφόνε, ταχεσιπλήτα· ἐπανελάβω ἵνα τὸ πρόσωπον
 διαβάλλῃ. ἢ ἡδου δὲ βεβαιώσῃ· τῷ δ' ἐγὼν ἀντί' εἶμι καὶ
 ἢ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, δέμας δ' αἰθρῶν σιδ' ἢ
 ἢ ἑπανελάβω, ἵνα τὸ ἀνδρῶν βεβαιώσῃ. ἢ τῷ δ' ἡ τοῖς περὶ οἷς,
 ἢ μὲν πρᾶγματ' διδασκαλία, ζῆνοφῶν ἐν ἀπομνημο-
 νίαισι· ἀδ' ἡ σωκράτης, οὗς μὲν ἢ πόλις νομίξει δει' ὅτι τὸ
 μίξω, ἔτ' ἄρα δὲ καινὰ λαμόνια ἐσφέρω· ἀδ' ἡ τῷ δ' ἢ τῷ δ' νεῦ
 διαφείρω· καὶ δημοσθένε ἐν φιλιππηνοῖς, πάντες ὅσοι πῶ-
 ἢτε ἐκπεπληνασι στρατηγὸν παρ' ἡμῶν, ἢ ἐγὼ πάρα ἡ ὀτιοῦ
 ἐτοιμὸς ἐμι, ἢ τῷ δ' τῷ δ' τὰς νῆας οἰκοῦτων χρήματα λαμ-
 βάνοσι· λαμβάνοσι δὲ οἱ μὲν πλείονας ἔχοντες καινῆς, πλείο-
 να· ἢ δὲ προσώπου συστάσει, ὡς ζῆνοφῶν, πολλαῖς κνῆρον ἐπα-
 ναλαμβάνω· ἢ δὲ διαβολῆ, ὡς ὁ δημοσθένε· ἀλλ' ἀνδρῶ-
 τῶν ἢ μὲν πομπῶν ἢ σκλαβίας· ἀνδρῶν τῶν, ὡ γῆ καὶ θεοῖ·
 καὶ ἄλλα οὐδ' ἢ μὲν ἢ χαρὶς ἡμορ, εἰ χεῖρ φρουρῶν, βδελειοθε-
 χεῖρ ἡμορ, οἴμοι. ἢ ἡδου βεβαιώσῃ, ἔσιρ ἢ μὲν ὡ ἀρναῖο
 χεῖματα, ἔσιρ ὅσα οὐδ' ἐνὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν στρατιωτικά·

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

καὶ πάλιν ἐν τῷ ἡΐ μεθ' οὗ, ἀλλ' ἵππορ; ἵππορ οὐκ ἐτόλ-
 μισερ ὁ κατάρατ' οὐτοσί παρ' αὐτῶν· καὶ ἡρόδοτ' οὐ φονεύει
 τὸ ἑωυτοῦ ἀφελφεῖ, φονεύει δὲ τ' καθήραντ'· τὸ ἡΐ πῦρ
 χῆμα ἀναντίρρητόν ὄβι· γίνεται δὲ ἢ πρὶ τῆν φνσι ὁμολογη-
 μλίων· οἶορ, ἄρ οὐκ ἔσιν νῦν ἡμέρα; ἢ πρὶ τῆν τῶν λόγων παρὰ
 ποσ' ἀφελγμλίων· οἶορ, εὐρέθης ὡν φνσι ὁμίας διορωρυμλίου τ'
 τοίχσ' ὑφαιρδμλντ' τὸ ἡμάτιορ, ἄρ οὐκ εἰ κλέπησ; καὶ τί τὰ
 τῶν λόγων παρὰ ἀφελγμλίων ἴσα τοῖσ φνσι ὁμολογημλίων
 τῆ δωάμφ εἰσιν· ἀναντίρρητορ δὲ ὅρ τὸ χῆμα, ἔθῃσ ἔχφ μωφάσ,
 ἢ πρὸσ τ' ἀκδοντασ, ἢ πρὸσ τ' ἀνάλεγοντασ, ἢ αὐτ' πρὸσ ἑαυ-
 τὸν τὸν ῥήτοροσ, ἢ πρὸσ τ' ἀκδοντασ περὶσ εἰλεγκτικῆ· οἶορ,
 πότε αὖ ὡ ἀδινάοι, πότε ἄ χρῆ πρᾶξετε; ἐπειδὰρ ἂ γένησ,
 ἢ πρὸσ τ' ἀντιλέγοντασ ἀνατρεπῆικῆ· οἶορ, τὸ λαβῆρ οὖ τὰ
 διδ' ὁμλνα ὁμολογημλίων ἔννομορ εἶναι, τὸ χᾶσιν τόντων ἀποδοῦ-
 νοι, πρᾶνόμορ χράφῃ; ἢ αὐτ' πρὸσ ἑαυτὸν τὸν ῥήτορ' περὶσ
 διπλῆσ, ἀκοῆσ ὡν σροφλῶ ἔχει καὶ πίσωσιν καὶ πρὸσ φνσι ἡ
 κοίας λνσιμ· ὅταν γὰρ αὐτὸσ ἑαυτὸ πωθάνηται ὁ ῥήτορ, ἄμα
 καὶ ἐπέσρεφε τ' ἀκδοντασ τ' πῖσιν παροκατέλαβε· πρὶσ
 γὰρ ἕκαστ' ἡν ἀκδόντων, ἔννοῶρ ὅτι οὐκ ἄρ ἡρώτησορ ἑαυτὸν
 ὁ ῥήτορ, εἰ μὴ ἐπίσθουρ ἀποσείξαιμ, καὶ εἰ τινα ἔχειμ ὑπὸ νομῶν
 ὁ ἀκροατῆσ ἰδραπενεται· ὡσὼρ ὡν ταυτῆσ φνσι ἑρώτησῶσ·
 ἔσιν ὑμῖν πόσ' ὅρ μὲν ἄρ ἡδῆ ζητῆτε, οἷχ εὐρήσετε· ἔσιν δὲ
 πρὶ μείνητε, εὐρήσετε· εἰτ' ὡν φέρφ, τίσ οὖν ὄβρι οὐτ' ὅρ; ὁ ὡν
 μὲν οὐκ ὡρ, ἀυθις δὲ γινώσμοντ' ἀνίγματι γὰρ ὁμοιορ τ'
 το ἐγὼ φράσσω· τὸ ἀσῶσδετορ χῆμα, τὸ μετὰ τῆν συνδέ-
 σμων λεγόμειορ, ὁκοῖ τὸ μλν δ' ἐσ' ἀδ', εἰ δὲ λελνδ', ταυ-
 τὸ ἂ ἀμφοτόρα δηλοῖ καὶ ἐργάζεται, καὶ μέγελ' ὁμοίασ τ'
 πλῆθ' ὅρ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

πλῆθ' ὅταν ἐκατέρου καὶ ἑξ ἡ. ταυτὸν δὲ ἐργαζόμενα, οὐχ
 ὁμοίως ἐργάζεται, ἀλλὰ τὸ μὲν μετὰ σωδ'έσμων ψαγματῶν
 κῆρ, πλῆθ' ἢ μέγεθ' οἶον, ὄλωντος μὲν δὴ καὶ μεθ' ἡ
 καὶ ἀπολωνίαν Ἐδνο καὶ ἑξιάκοντα πόλεις ὑπὸ θρασύνης ἐῶ.
 τὸ ἄνθ' σωδ'έσμων λεγόμενον, ἢ δικόρ' ὅστι· καὶ πάλ' ἠνίκα
 πνθ'να, μεθ' ἡν, ποτιδ'αα, παγασαί, τ' ἄλλα, ἵνα μὴ κατ' ἑκα
 σον λέγων διατριβῶ, πολιορκούμενα ἀπηγγέλλετο. τὸ ἔν' ἀρ
 χῆ τι λέγειν ὑπὸ κεφαλαίω, πρὶ ὧν τις μέλλει κατασκευάζει
 ἢ διοδ'άσκει, οἱ τεχνικοί καλ' ὄσι προέδισιν· τὸ δὲ ὑπὸ τέλους
 ἀναμιμνήσκων τὰ ἀποδεδειγμένα ἢ λελεγμένα, οἱ τεχνικοί
 καλ' ὄσι ἀνακεφαλαίωσιν· οἱ δὲ παλαιοί, τ' ἢ μὴ προέδισιν κα
 λ' ὄσι ὑπόχρισιν, τ' ἢ δὲ ἀνακεφαλαίωσιν, καλ' ὄσι ἐπάνοδον,
 ὡς δημοθένης δηλοῖ, λέγων οὕτως· δίκαιός ὅστι ἐμὲ τρία ἡμῖν
 ὑπερημνίον ἀποδείξει, ἔρ' μὲν, ὡς παρὰ τ' νόμους· Ἐ τὸ ἐ
 πρὸν οὕτως· ἐπάνεμι δὴ πάλ' ὑπὸ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ
 τῶν ἀδικήματα καὶ δωροδοκίματα ἢ νῦν πραγμάτων.
 καὶ πλάτων, ἔν' ἀρχῆ, φησὶ, προίμια Ἐδηγίσεις, εἶτα πίσεις.
 τὸ δὲ δὴ τέλ' ἢ ἢ λόγων ἔοικε πᾶσιν εἶναι κοινὴ σωδ'έσμου
 μῶν· οὗ τινὲς μὲν ἐπάνοδον ὄνομα τίθενται, τινὲς δὲ ἄλλο
 ἢ, καὶ ἄξιον ζητῆσαι τί ὅστι τὸ ἄλλο ἢ. συλλογίσασθ' δὴ βόλο
 μα δημοθένης τὰ κατηγορημένα. τὰ ἴσα γήματα ταυτὰ ὄν
 τα, ποτὲ μὲν ὄστι ἀγωνιστικά, ποτὲ δὲ ὑποδ'ακτικά, ποτὲ δὲ συ
 λωστικά· ἀγωνιστικά μὲν ἔστιν ὅταν τῆ φύσε' ἢ πραγμάτων σω
 δ'εμῆ ἐξωδὸν π' ἀρ' ὄρι, ὅτε καὶ χωρὶς ἢ ὄνομάτων ἑκασον
 εἶτο κατ' ἑαυτὸ π' ἄγμα μνησ' καὶ λεχ' ἔρ' λαυθ' ἀνα· π' ἄλλ'
 κ' δὲ ἀναγνωσκόμενον ἐυρίσκειτ'· οἶον, Νάω Δ' ἄγε ἠνα μέλα
 να ἔρ' ἄσομ' ἔς ἄλλα δ' ἄρ', ἐς Δ' ἐρέτας ἐπιπρ' ἔς ἀγίρομεν,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

εἰς δ' ἑκατόμβην θείομον· ἦν δ' ἀντιῶ χρυσήϊα καλλιπέερον
 βήσομεν· τέσσαρα ἴσα, ἐξήσομεν, ἀγείρομεν, θείομεν, βήσομεν·
 ἢ δεκασίδη, αἴτιον ἢ οὐχ ἢ ὀλιγανδρία ὄσον ἢ ἀχρηματία.
 τ' γὰρ τροφῆς ἀπορία τὸν τε στρατὸν ἐλάσσω ἢ γὰρ· καὶ δημὸν
 σθένος, ἄν τοίνυν δελεέζω σαφῶς ἀχίλῳ τρυφῇ καὶ μηδὲν
 ἀληθῆς ἐπικηλυτότα, καὶ κικωλυτότα ἐμοὶ τὸν δ' ἴμορ ἀνομι-
 σαί τ' ἀληθῆ, καὶ ἀνιλοκότα τ' ἤ χροῖν, Ἐ πάντων τῶν δ' ἴ-
 ρα καὶ μυθ' ἐλκφότα. ὑπὸ δ' ἐκτικὰ δ' ἐΐσιρ, ὅταν τὰ ἀγωνα-
 σικὰ πολλὰ γένηται Ἐ ὑπὸ τῶν δ' ἴσ' ἢ εἶδη μόνως εἰς ἡδονὴν ἀ-
 κοῆς σφύρονα, ὡσπρ τὰ παρὰ ἴσοις ἀτὲ ἴσα, τὰ ἦν ταῖς πρῶταις
 σέσι μάλισα. σοφιστικὰ δ' ἐΐσιρ (ἂ νῦν μοὶ ἐπαινεῖται, ὑπὸ τ' ἴ-
 παλαιῶν κωμωδεῖται) ὅσα ἀσφῶς καὶ κενῶς κολακεῖ τ' ἂν
 κολῶν, ἂ πλάτων διαβάλλῃ· ὡ λῶσε πῶλε, ἵνα τρωσείτωσεν κα-
 τὰ σέ· νῶν, παισάνου δὲ τρωσαμυλίου. διδ' ἀσκούσι γὰρ με ἴα
 λέγειν οὕτως ἴδι σοφοί· δημοσθένος δὲ καὶ ὄμηρ Ἐ καὶ τὰ τοια-
 ῦτα ἐποίησαν ἀγωνιστικά, πρόσδο Ἐ δόος ἢ γεμόνθην· ὄνομα
 καὶ ἀρετή, καὶ ἐρέων πολλὰ φράσας τῶν σοφῶ σοφοκλή. σφ
 νῦν οἶονται δ' ὑπερβατόν πολικῶν εἶναι ἐρμηνείας καὶ πρῶτον
 κικαλλωπισμῶν· οὐκ ἴσασι δὲ τί ὄχη ὑπερβατόν. τὸ γὰρ ἴα
 πρῶτον οὐ μόνον οὐκ ἐστὶ καλὸν χάσμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον.
 γίνεται δὲ ὅταν τ' ἴσ' αἰτίαν τῆ λεγμῶν, ἢ μελλεῖ ποθεῖν ὁ ἀ-
 κροατής, μέσῳ δ' λέγων τὰ ζῆ· καὶ οὕτως γίνεται σαφιλίας ὡς
 γανον τὸ ὑπερβατόν· οἶον, ὡ φίλοι· οὐ γὰρ τ' ἴσ' ἡμερ ὅπῃ ξόφοι,
 οὐδ' ὅπῃ ἡρώξ, οὐδ' ὅπῃ ἡέλι Ἐ φασι μίβροτ Ἐ εἶσ' ὑπὸ γαῖαν
 οὐδ' ὅπῃ ἀνέται ἀλλὰ φρασώμεθα θάσορ· εἰ γὰρ ἐρήκει, ὡ φί-
 λοι φρασώμεθα δάσορ, ἐτάραξεν ἄν αὐτοὺς, καὶ ἐποίησε, τὶ γέ-
 γονεν ἐρωτήσων· διὰ τῆτο, διὰ μέσθ τὰς αἰτίας τῶ φράζεσθ
 δάσορ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΥΤΕΡΗΣ

ἄλλοτε ἔταξε· καὶ ὁ Σουκκιδίδης, οἱ δὲ ἄθηναῖοι ἐφοβήθησαν μὴ
 πολέμια ἦσαν αἱ ἡμέραι. διὰ τὴν δὲ Σουκκιδίδης ἔταξε διὰ μέσσω τῶν
 αἰτίων τῶν φόβου, ἢ γὰρ νῦν. διὰ τὸ τοιοῦτον ὅτι πῶς αἰτίαν ση-
 μαίνων σὺν δέσμῳ προκλήθεται, ὁ γὰρ μακροτέρῳ γίνεται ὑπὲρ
 λατῶν, ὅπως αἱ αἰτίαι ἐτέρων αἰτίας χρεῖαν ἔχῃ· οἷον, ἐπεὶ δὲ ἢ
 οἱ ὅτε ἄθηναῖοι τυράννοι, καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἄλλου ἐλλάδῳ ὡν ἡ
 λὸν καὶ πρὶν τυραννίδος, οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι πλὴν τῶν
 ἐν σικελίᾳ, ὑπὸ λακεδαιμονίων κατελυθήσαν. πῶς ὁ θεοκλύδης
 δὲ, ἢ γὰρ λακεδαιμόνων μετὰ τῶν κτίσιν ἢ τῶν νῦν ἑνομοκράτων
 ἐν αὐτῇ διορίσῃ, ὡν πλεῖστον χρόνον σασιάσατο, ὅμως ἐκ πα-
 λαιοτάτου καὶ ἑνομήθῃ καὶ αὐτῶν ἀτυράννων ἢ ἢ; αἰτίαν τοῦ
 αἰτίου ἀποδείξωσιν· ἔτι γὰρ ὅτι μάλα τετρακόσια, ἢ λακε-
 δαιμόνιοι τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ χρωμένων· καὶ διὰ αὐτὸ δυνάμενοι καὶ τὰ
 ἑντάλματα ἄλλοις πώλεσι καθιστῶν· εἴτα ἐπαυέσχηται ὡν τῶν ἀρχῶν
 μετὰ τῶν ἢ τῶν τυράννων κατάλυσιν. τὸ ἢ παρ' ὁμήρου, αὐτὰς ἐκ-
 πῆ διὰ τε σκολοπας καὶ τὰ φρονεῖν βῆσαν φενογυτες, οὐκ ἐστὶν ὡς
 ἀρκῆ τισὶν ὑπερβατόν· οὐδὲ μάλιστα αἰτία μέση κείται· ἀλλ'
 ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τοῦ ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τὰ φρονεῖν,
 ἢ παρ' ὁμαλῆ ἔξοδος ἢ τῇ φυγῇ, οὕτω καὶ ἡ ἐρμηνεία ἔχει, τὸ
 πᾶσι τῶν φενογόντων τοῦ λέξεως μιμουμένης. τὸ ἀντίθε-
 τον ἄλλομα ἀνατιθέσθαι ὅτι· γίνεται γὰρ διὰ τῶν ὁμολογου-
 μένων· ἐστὶ δὲ διανοήματι διανοήμα ἀντικείμενον. ἀπλοῦσα
 δὲ ὁμοῦ ἄλλομα ὅτι οἷον, ἐπὶ δὲ ἀσκειν ἡράματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων·
 ἐτέλεθ, ἐγὼ δὲ ἐτελον μῦθον· ἐπὶ τριγωνίσις, ἐγὼ δὲ ἐδεώσθην·
 ἐξαμμάτθην, ἐγὼ δὲ ἐκκλήσασθον· ἐπεπιπῆς, ἐγὼ δὲ ἐσον
 ἢ τῶν τῶν τὸ ἢ τὸ ἀντίθετον ὁ δημοθένης ἐποίησε κακόηδες, δὲ μὴ
 πρᾶγμα ἄλλομα λαμβάνων, δὲ ἢ ἀντικείμενον φενογόντων ὅτι· ὅτι

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

Διάξιμ. Διὰ τί ; ὅτι ὁ δικαστὴς ὑποπτεῖν τὸν ῥήτορα, καὶ δ' ἐπι-
 δοικε μὴ ῥητορικῶς τῆ δυνάμει ῥητορικῆς. αὐτὸ τοίνυν ἔτι ὁ
 ἐστὶ τεχνιτὸς ῥήτορ Θ, τὸ δοκεῖν αὐτόδεμ λέγειν, ἵνα καὶ οὕτως
 ὁ δικαστὴς τ' ἴσῃ δὴ. Ἐπιπροίμια ὡς αὐτόδεμ εὐρίσκοντες λέγου-
 σι, πάλαι σκεψάμενοι, καὶ κεφάλαια ὡς μεταξὺ ἀναμνησθέν-
 τες, καὶ πάλαι πάλαι τὰς δίκας. ἐν δ' ἐγκωμιαστικῇ ἰδέᾳ, οὐκ ὡς
 ἀμφοτέροις χρῆσθαι ποτε, καὶ ὁμολογία γραφῆς, Ἐπιπρο-
 σποσὴ χιλιῶν. πότε ῥήτως ἀνέστη χρῆσται ἐν δίκαις, εἴτα πό-
 τε τὰς ἀποδείξει ; Διὸ δ' ἡ καιροὶ ἐν χρῆσεως Ἐπιπροσπο-
 σίται τὸ πρᾶγμα ἀμελεῖται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἐν-
 δόξῃ ἢ. ταύτη τῆ τέχνης χρῆται ἀγαθῆς ἐν τῷ καὶ καὶ τιμάρχει,
 καὶ ἐν τῷ καὶ κτησιφῶντ Θ. ἐν μὲν γὰρ τῷ καὶ καὶ τιμάρχει
 καὶ τὸ πρᾶγμα ἀμελεῖται. λοιδορία γὰρ δοκεῖ ἢ ἐταίριστος εἶ-
 ναι, καὶ σκώμμα ταπεινότητος, καὶ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον
 ἐνδοξῶν ἐστὶν. ὁ γὰρ τιμάρχει τιμᾶται καὶ λεληθῆσθαι, καὶ
 ἀρχαῖς ἤξει, καὶ ἐστὶ πρὸ μέσων ἢ λιγίαν. καὶ ἐν τῷ καὶ κτησι-
 φῶντ Θ ἢ ἢ πᾶσαν ὡς ἀμελεῖται διὰ τὰς διαφο-
 ρὰς ἐν πόλεως, τό, τε πρόσωπον τιμᾶται δημοσθένους, Ἐπιπρο-
 σποσὴ ἔχει. Διὰ τοιοῦτο πρόσωπον ἀνέξει, εἴτα τότε ἀποδείκνυσθαι,
 ἢ ἀντιθέσει, καὶ ἀναγκάσει προσέχειν τῷ δικαστῆς, καὶ μὴ
 τε τιμῆ τοῦ προσώπου, μίτη καταφρονήσει τοῦ πρᾶγματ Θ μί-
 πλεωσθαι ἀκονεῖν. αὕτη ἢ αἰτία τοῦ καὶ τῆ τάξει ἐν ἀμφοτέ-
 ροις τοῖς βιβλίοις τὰ πρὸ πᾶν πολιτῶν Δικελευδῆ. ὡς ῥή-
 τως φέρεται, σιωπῶντων τῶν ἀκροατῶν ὅτι φέρεται ; ὅταν
 τὸ φέρεται Θ συμφέρι τοῖς ἀκροατοῖς. Διὰ γὰρ τὸ ἀκροατοῖς
 λέγει οὐκ ἐλέγχουσι τὸν ῥήτορα. οὕτω δημοσθένους ἐφ' ἑαυτὸ ἐν
 τῷ πρὸ τοῦ σφάνου. ἀγαθῶν γὰρ λέγουσιν Θ, ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ὑπε-
 τῶν

τὸν αὐτὸν καιρὸν πρέσβεις πρὸς Εὐλιππορ ἔπειμασαν ^{πρὸς ἑστίαν}
 καὶ πρὸς τῶν συμμαχῶν πρὸς συμμαχίας ^ἢ Εὐλιππορ, καὶ
 ποτο τοιοικώτων ἀθηναίων, φησὶν ὅτι καὶ διαβάλλετα τὰ μέ
 γιστα τῶν πόλιον ἐν οἷς φενδεται· ἐν γὰρ ὑμεῖς ἅμα τῶν μὲν ἑτα
 ληνας εἰς πόλεμον ἤρακαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς ἐξέλιξιν πρὸς Εὐ
 λιππορ πρέσβεις ἐπέμπετε, ἐυρυβάτου πράγμα, οὐ πόλιον
 ἐργον, οὐδὲ χρυσῶν ἀνδρῶν δὲ πρᾶτθεοτε. οὐδέποτε ὡς πρὸς
 γματὸν ὁμῆται· οἶον, ἐποίσειν οὐτὸν φόνον, ἢ προσούειν,
 ἢ τόδε τι· ἀλλ' ὡς ἡδὴ βεβαιώσα· ὡς ὁ δημοθένης, ὡς μὲν
 ἐμοὶ δοκεῖ, δὲ ἀμφότερ' ὡς ἀθηναιοὶ νῆ τῶν διῶ· καὶ μενομήν
 περὶ εὐὰ πεπονθέναι· καὶ πάλιν, πολλὰς δεινάς, καὶ νῆ δὲ
 ἀπελάς ὑπομείνας· ἐκ τούτου δηλῶται ὅτι ῥήτωρ πραγματικῶν
 ὄρεον οὐκ ὀμνυσιν, ἀλλ' ἡδικῶν· πρῶτ' ὅτι ὄρεον ἡδικῶν ὄμνυσιν
 ὄμνυσιν· εἶτα πλάτων ἐμιμήσατο· εἶτα δημοθένης, ἐκληρονομή
 σε πάντων· ἡδικῶν δ' ἕκαστον ὄμνυσας, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον τού
 ἡδους ἰδίᾳ ἐχρήσατο. ὄμνυσιν μὲν τραγικῶν· οὐ μὰ Ζῆν' ἀγέ
 λαε, ὅτι ἄλλα πατρὸς ἐμῆ· τὰς συμφορὰς τοῦ πατρὸς, ὄρεον
 ἐποίησατο· πλάτων δὲ ἡδικῶν μου ὁμοίως, ἡδικῶν δὲ ἐκ τοῦ
 ναντίου ἡδους· οὐ μὰ τὸν Ζῆν' ὡς καλλίκλειος· δημοθένης δὲ ἐκ
 δικῶν πολιτικῶν· οὐ μὰ τῶν ἐν σαλαμῖνι παρὰ ταξαμελίουσιν, καὶ
 τῶν ἐν μαραδῶνι παρὰ κινδύων ἴσαντας· πότε ἐν τοῖς προκλήμα
 μασι ῥήτωρ μέγιστος ἰσὶ σωηγός· ὡς εἶ, καὶ ἡδὴ πᾶσι τῶν
 πᾶσι τῶν ἑσάσας· ἢ διὰ φνσιν, ἐν γυνή τις ὄρεον, σωηγῶν ὡς
 μὲν· ἢ διὰ ἡλικίαν, ἐν παιδίον ὄρεον, ἢ ὑπερῆγως καὶ ἀσθενῶν·
 ἢ διὰ τυχῶν, ἐν δ' ἑλός ὄρεον ἢ ἄτιμ' ὡς, ὡς ὅτι ἐν τῶν κατὰ
 μεδίον δημοθένης σφάτων ἰσων ὡς ἐνδ' ἢ ἐν δὲ ἐμπρέπτιον κα
 τέγνωσαί τις, καὶ τούτω δῶσο μοι σωηγῶν· τίς μέλλοι
 το

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

εὐαντία κτῆς τῶν μελλόντων προκίνοδ' ὑπὲρ τῆς ἀπλογομύλου· ἔτι
 τὰ μὲν ὄβριμ' ἰχθυότα, τὰ δὲ ἀσθενῆ, τὰ δὲ μέσα. τὰ μὲν οὖν
 ἀσθενῆ τῆς ἀνδρείας ὡς εἰδώς, τῆς ὑπὲρ σῆμῃ προβαλῆ, τὰ δὲ μέσῃ
 τῆς ἔξει ὡς σοχαζόμενος ὑπὲρ ὄβρι, τῆς δόξῃ· τὰ δὲ ἰχθυότα ὡς πω
 θανόμεν' ὅτινα δοκῆς ἀκέραια, μὴ σωθεῖν εἶναι ἢ ἰχθυότα ὄν
 τα· οὕτω μὲν δὲ δ' εἰς προτείνωμ. δημοδοῦντος δὲ τὰ ἄμικτα ἐπι
 ζεῖν ἢ τῶν κτῆς μείσθου, ὑπὲρ σῆμ' ὁμοῦ ὁ ἀκοῦς, λέγων οὕτως·
 ἔστι ἢ πρῶτον μὲν ἐκείνος οὐκ ἀδελος ἐρῶν, δὲ ὡρ ἰδία σφῶρος τινος
 αὐτὸς διεξίωρ ἐπισημέλιτό μοι. διὰ μὲν γὰρ πῶς φνσίμ' ἢ πρῶ
 γματος ἢ τῆς ἰχθῶν τῆς κεφαλίου, τῆς ἀκοῆς κέχρητ'· διὰ δὲ πῶ
 προσποῖοδ' ἢ καταφρονίσαιος, τῆς ὑπὲρ σῆμῃ. ἀλλὰ ἢ ἢ τῶν πρῶ
 φθὶ ἀπελείας ἰχθυότατον προτείνωμ τῆς λεπθίνης κεφάλαιον, τὸ δὲ
 ἀξίας, τῆς ὑπὲρ σῆμῃ προετίμηρ οὕτως ἔστι δ' οὐκ ἀδελος ὅτι λεπθί
 νης, κάρ τις ἄλλος ὑπὲρ τῆς νόμου λέγει, δίκαιον μὲν οὐδὲν ἐρῶν
 εἰ αὐτῆ, φῆσαι δὲ ἀναξίως τινὰς εὐραμύλους ἀτέλειαν, ἐκείνου ἐπι
 και τὰς λειτουργίας. λέγωμερ οὖν ὅτι ὁ δημοδοῦντος χρεῖται τῶν
 χήμασι ἢ κτῆς φνσίμ' ἢ πρῶ φνσίμ' ἢ ἢ ἢ ταῦτα τῶν μὲν
 ἰχθυότατον ὅτι ποτὸ τὸ κεφάλαιον, τῶν δὲ δημοδοῦντος ἕλκοντι
 τὸ τὰ αὐτὰ λέγοντες, ἢ αὐτῶν, ἢ ἄλλω ἢ μὴ δοκῆρ, τὰ αὐτὰ
 λέγειμ, δὲ πάλῃ μέθοδος, τὰ ζέως μεταβολῆς, ὁ μῆκιν ὁ βραχ
 πτης. ἢ δὲ αὐτῆ ἢ τῆς πρῶ φνσίμ' μέθοδος· ἢ δὲ τῆς τὰ ζέως μετα
 βάλλεις ἢ πρῶ ἐκείνου ἢ ἐχρησατο, ἢ τὸ μέτρον· εἰ πρῶ γὰρ δὲ κα
 κρῶρ ἐκείνος, ταῦτα ἢ βραχίσι σωμάτων λέγει· ἢ τὸ εὐαντία
 τίς δὲ ἐκατέρω τῶτων ὁ κωρός· ἢ μὲν συμβολῆνικῆς, μῆκιν κτῆ
 βραχύντης ὑπὲρ ἔχειτ', ἢ γὰρ τὰ ζέως μεταβολῆς ὅτι δὲ αὐτῆ
 χήμ, ὅτι ἢ μὲν συμβολῆς πάντως πρῶτον τὸ κατ' ἑαυτῶν εἶναι
 δὲ πρῶ πάντι συμβολῆνικῆς, ἢ δὲ τῆς πανηγυρῆς, νόμ' ὅτι
 τῆ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

ἢ κεφαλαίωμ ἢ τάζεως ἀμετάβλητος, ἢ φύσις ἢ πραγμα-
 τωμ. χρώμεθα οὖν τοῖς μήκεισι Ἐταῖς βραχυτέροι, ὡσπερ ἐν
 συμβαλλητικῇ ἢ ἰδέα ἐποίησεν ὁ δημοσθένης ἐν τε τοῖς ὀλυμ-
 πιακοῖς, Ἐ ἐν τοῖς περὶ τῆ ἐν τῇ χερρόνησῳ στρατιωτῶν. τὰ αὐτὰ
 γὰ λέγωμ, ἑαυτῷ μάλισα ἔλαβερ· ἐν ἡ πανηγυρικῇ ἰδέα πλά-
 τωμ τὰ αὐτὰ λέγωμ, θεκυδίδης ἐν τῷ ὑλιτασίῳ οὐ μόνου ἔλα-
 βερ, ἀλλὰ Ἐ ἄλλα λέγειμ ἔδωκε. τὰ γούμ περὶ τῆ πολεμίων θε-
 κυδίδης ἢ ὑλιμνοθεῖς ἦν ἡμερ, ὁ πλάτων ἡ ἐπεξεργάσατο.
 πῶναιτίου δὲ, πλάτων ἢ περὶ ἡ δε περὶ τῆ πολιτείας, θεκυδίδης
 δὲ ἐπεξηλήθεμ. ἐν δὲ τῇ δμικνικῇ ἰδέα καὶ ἡ τῆ τάζεως μεταβολῆ
 χρώμα ἔχα· ὡσπερ δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ τῆ ἀπελείας.
 φορμίανος γὰ προκατηρησάντος τῆ νόμου, Ἐ χρυσαμνίδος τοῖς
 κεφαλαίοις τῆ διαφέσεως, τῷ δικαίῳ, τῷ συμφέρονι, τῷ κα-
 λῷ, τῷ ἡ ἀξίας, ἀνέστρεψε, πῶν τὰς ἔ μεταβαλῶμ. πῶς δὲ τῆ
 πῶ ἐποίησεμ. ἐν τοῖς περὶ τῆ λόγου διεξιήλδομερ. τῷ ἑαυτῶ ἐπα-
 ἡ ἐπαχθῆς ὄντος Ἐ ἐυμισήτῳ, ἀνεπαχθῶς ποιῆσαι, μέθο-
 δοι ἔρε· κοινότης λόγου, ἀνάγκης προσποιήσεις, προσώπων ὑπαλ-
 λαγῆ, τῶτων ἡ ἀδείμα ὁ ἰσοκράτης ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῆ
 ἡ ἀνέσεωμ, πῶ πρώτου προσίμιου ἑαυτῆ ἐπανομ ἡ ἀσκείασε. δὲ
 ἡ ἡ ἐπέμ ὅμ ἐγῶ ἀνῆς ἐμι αουδαϊότατος Ἐ μόνῳ φίλος
 ἀγαθῶς, ἀποθανόντος τῆ πατρῶς ὅμ ἀμμόνικε σοὶ ἐυνοῶμ. πῶς οὖν
 αὐτῶ ποιῆ; κοινῶ τῷ λόγῳ χεῖρη, περὶ τε αουδαίῳ ἀνδρῶν, ἡ
 φανῶμ λέγωμ, Ἐ Διακρίνωμ ἡ ἀγαθῶν Ἐ πονηρῶν φίλων.
 αὐτῶ ἡ φαίνη αὐτῶς ὡρ τῆ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ὁ ἡ δημοσθένης ἐν
 τῷ περὶ τῆ σεφάνε μέλλ· ἑαυτῶ ἐπαινεῖ Ἐ τῷ ἑαυτῆ πλιτείαν,
 πολλάνης χεῖρη τῆ ἀνάγκης, λέγωμ ἑαμ ἡ ἐφ ἂ Ἐ πεποιήκα ἡ
 πεπλήθυμαι βαλίζω, πολλάνης λέγωμ ἀναγκαοδήσομαι περὶ

ἑμαυτοῦ· ἐπὶ δὲ τῇ ἀνάγκῃ πολλάκις χρώμενος, ὑποπίπῃ ὅτι,
 καὶ τῇ τ' προσώπῳ ὑπαλλαγῇ χρηστῇ, ἐστὶ ἢ τοιοῦτον, ὅταν τί μὲν ἔσοι
 λέγῃ, τότε πρὸς τῷ ἀθηναίῳ λέγει· ὅταν ἢ ὑπὲρ φανερὸν καὶ ἔπα
 χθεὺς, πρὸς ἀχίνῳ· οὐ λίθοις ἐτείχισα τῷ πόλῳ, οὐδὲ πλίνθοις
 ἐγὼ· ἀλλὰ τὸν ἐμὸν τεχνισμὸν εἰ βόλεθ' σκοπεῖν, εὐσέβεις ὅπλα
 καὶ πόλις Ἐσσυμάχου· καὶ πάλῳ ἀλλαχθεῖ ὡν μὲν τοι ἐκ φθ
 ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδὲ μίαν ἡμέραν ὑπενθουνοῦ εἰναί φημι.
 ἀνδρείς ἀχίνῳ· ἀπέστρεψε τὸ λόγον, ἵνα δοικῆν τὸν ἐχθρὸν λυσιφ
 καὶ μὴ ἀθηναίους ὑπεσθίξῃν. Δινο παλαίσματα λιμασθῆναι δε
 μοδένῃς ἔπειτε χηνίστατο, τό τε οἰκῆον ἰχυρὸν, καὶ μὴ κρηνώμενον
 ἢ, εἰς κρίσιν ἀγαγεῖν· καὶ τ' ἀνδρῶν ἰχυρὸν κρηνώμενον ἐμβα
 λῆν. ταῦτα τοίνυν ἀμφοτέρω ποιῆθ' δημοδένῃς, καὶ λαυθάφ' πρῶτ
 τωρ. ὅταν γὰρ τὸ οἰκῆον εἰσάγῃ χηνώμενος ἑαυτῷ, ἀνάγκη πρ
 σσοιῆται· ὅταν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀνδρῶν ἐμβαλάῃ, πανουργῶν, ἀπώλο
 ὑποκρίνηται. τοιοῦτον ἔσονται Ἐμ δ' ὑπὸ λόγους, ἐμ τε ἔσ' ἢ ἐσφά
 νου, καὶ ἐμ ἔσ' ἢ ἀριστοκράτῳ. ὅταν γὰρ τὸ τ' πολιτείας Ἐμ
 ζίας ἐπάγῃ, ἀνάγκη ὑποκρίνηται· ἐὰν δὲ ἐφ' ἃ καὶ πεποιμένα, καὶ
 πεπολιτῦμα· βασιλῆω, πολλάκις λέγειν ἀναγκαδιόσομαι π
 ρὶ ἑμαυτοῦ· ὅταν ἢ τῷ νόμῳ κλέπῃ, ἀπώλοτῃτα προσσοιῆται, λέ
 γων οὕτως· ἐτι μὲν τοι καὶ τῷ νόμῳ δεικτέον εἶναι μοι δουρ
 ῶς παρέργου μνημονεύωμ τοιοῦτον ἰχυρὸν ἔσ' ἀνδρῶν· Ἐ πάλῳ
 ἐν ἔσ' ἢ ἀριστοκράτῳ, εἰσάγωμ τ' ἢ χερρόνησον λόγον, οὐδὲν
 προσήκοντα ἔσ' ἀγῶνι, φησὶν ἀνάγκη δὲ πρῶτον ἀπάντων δε
 ζαι, τί ποτέ ὅτι τὸ χερρόνησον ἀσφαλῶς ἔχειν ἡμᾶς πεπεπκός·
 ἔπειτα πανουργῶν Ἐ πολιτικῶν ἐργασίωμ Ἐ τὸν χηνώμενον, ἵνα
 αὐτῷ ἰχύνῃ ὁ πρὶ τ' νόμων λόγος, ἀπλῆρεθ, θεάσασθε τοίνυν ὡς
 δικαίως καὶ ἀπλῶς ποιήσομαι τῷ λόγῳ, ὅς εἰς ἢ τανύτω
 τῆμα

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

τίθειμαι τὰ ἐξ αὐτῶν, ἐν ἧ πλείσθης ἄν τυγχάνοι τιμῆς· ἃ δὲ
 οὐδὲν ἡμῖν τοῖς γένει πολίτας ὄξιν, οὐδὲ ἐκείνων δὲ ἄν οἶμαι γνῆ
 εἶναι πρὸς τὴν νόμῳ. Διττολογιῶν εἶδη τὰς δὲ ἢ τοι ἢ διὰ μέ
 γαθος τῶν ἀγῶνος μρίζετη ἢ κατηγορία ἢ ἢ ἀπολογία, ἢ προκατήγο
 ρήσαντος ἕνος ἢ προαγωνισαμένου, ὁ δὲ εντρός λέγωμ ἀνεξίσε χρῆ
 τὰς, ὡς ἄν οἱ κτλ ἀριστογείτονος λόγου ἔχουσι· ἢ τὰ αὐτὰ ὁ δὲ εντε
 ρος λέγωμ οὐκ ἄνευ μλῦ, προστίθησι δὲ ἕ ἢ ἀφαιρέ, ὡς ἄν κα
 τὰς ὡς τὰ ἐρημυλῶ, ὡς ἔχει ὁ τῶν νέσορ ὁ λόγος ἐν τῇ δὲ εντῆρα
 ἢ ἀφαιρέ μετὰ τῶν ὀδυσσέως δημηγορίῳ· ἢ προαγωνισαμένου ἐ
 τῆρος ὁ δὲ εντρός λέγωμ, τὰ μέλλοντα δὲ εντῆρα λέγουσιν ὑπὸ τῶ
 ἐν ἡμῶν προκαταλαμβάνη λέγωμ, ὡς ἄν κατ' ἀνδροτίων ὁ
 ἔχει προκατηγορήσαντος ἢ ἐυκτῆμον ὁ ἢ μέλλει λέγειν ἀνδρῶ
 τῶν δὲ Διόδωρος ὁ προκαταλαμβάνει. οὗτοι τῶν ἄλλων ἔσοποι δὲ εν
 ττολογίας. οἱ παλαιοὶ διηγοῦντο μύθοι, διὰ τὴν ἡμῶν μεθόδῳ χρῶν
 τὰς, ἀναφορὰ δι' ἀσφάλεια, ὁ δὲ διὰ πίσιν, βεβαίωσις· οἱ ἴσο
 κράτης· ζεύς ἢ ἡρακλῆα ὁ τάνταλον γλυπῆσας, ὡς οἱ μύθοι λέ
 γουσι, ἢ πάντες πισεύουσι. τὸ μὲν ὡς οἱ μύθοι λέγουσι, ἀναφορὰ,
 ὁ δὲ ἢ πάντες πισεύουσι, ἢ βεβαίωσις· ἢ εὐρηπίδης, ζεύς ὡς λέλκετη,
 ἀναφορὰ τῶν ἀληθείας ἢ βεβαίωσις· ὁ δὲ ἡρόδοτος, οὕτω δὲ ἢ λέγουσι
 κορίνθιοι, ἀναφορὰ ὁ μολογῶσι δὲ σθαι λέσθιοι, βεβαίωσις· ὁ δὲ
 κωσῆδης, λέγουσι δὲ, ἀναφορὰ ἢ οἱ τὰ σαφέστατα πελοποννησῶ
 μνήμη πρὸς τῶν προτέρων διὰ ἐγγυλῶσι, βεβαίωσις· ὁ δὲ δημοθένης,
 ὡς ἢ ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρῃ γεγεννημῶν ἕνος ἢ κσορ, ἀνδρῶς
 οὐδὲ αὐτῶν οἷου τε φενδεδῶ, οὐδὲ ἐνωρ εἰσι βελτίῳ· ὁ δὲ τῶτο πλά
 τανος ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τῶν πρὸς βασιλέως ἐλθόντος ἢ κσορα, ἀν
 δρῶς ἀξιοπίστου· οἱ παλαιοὶ κοινὰ λέγοντες διανοήματα, ὁ μολο
 γῶν ὁ κοινότητος ἰδία αὐτῶν ποιεῖσιν ἴσοκράτης, ἢ πάντες μὲν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

εἰωθασίμ' οἱ πρῶτοντες ἐνάσσει, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι, πρὶ
 ὧν ὧν αὐτοὶ ποιοῦνται τῶν λόγων, οὐ μὲν ἀλλ' εἴ τῳ ἐἴπω
 ταῦτα ἤρμωσε λέγειν, καὶ ἔμοι' προσήκα' ἐπὶ δημοσθένους ἐν τῷ
 κατὰ ἡμοκράτη, εἰωθασί μὲν οὖν οἱ πολλοὶ ἐπὶ ἀρχίνου ἐν τῷ
 ἡπὶ ἡμάρχου, ὡς ἔοικεν, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγειν, ὡς τοῖς
 δημοσίοις ἀγῶσιμ' οὐκ ἐσίμ' ἡσθῆς. αἱ δὲ ἴδιαι ἔχουσαι πολλὰ
 πάντῃ κοινῶν ἐπανορθῶσι. ἐπὶ πάλιν ἀρχίνου τῷ αὐτῷ, οὐκ ἔ
 γνωῶ δὲ ὅτι ἂν μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν. ἐν δὲ τοῖς ὀλιγοπλοῦτοις
 δημοσθένους ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ χρώμενος κοινῶν διανοημάτων
 τῷ ἀντὶ πολλῶν χρημάτων αὐτῶν ἀρῆσειν τὸ κοινὸν συμφέρον,
 οὐ χρηστὴ τῆ ὁμολογία ἢ κοινότητος, διότι πανδεγῶν χρηστῆ, καὶ
 πρῶτα εἶπει τῆ ὁμολογία· προκατασκευάζει δὲ διὰ τὴν προσημείαν
 τὰ δευρῆκα χρήματα δεῖν ἀποσθῆναι τοῖς στρατιώταις. ἐν μὲν
 οὖν ὁμολόγηται τῆ κοινότητι, ἔφασκε δὲ λυσιτελεῖν καὶ αὐτῶν ἐν
 πῶν, ὑποπῆνετο· ναὶ δὲ κοινῶν χρημάτων ἐπὶ διανοημάτων, ἐπὶ λα
 δῶν αὐτῶν ὁμολογοῦντας, ὑποπῶν αὐτῶν ἀναμνηστικῆ ἀρῆσειν,
 ἀρχινομῶν πρὶ τῶν δευρῆκῶν χρημάτων· διὰ τὸ καὶ ἐπιφρα
 γίστατο ἐν ἀρχῇ τῆ διάνοιαν οὕτως· ὅτε τοίνυν τῶ οὕτως ἔχει.
 ἐπὶ δὲ δημοθένει ὅτιμ', ὅταν τὶ διοικήσκη, εἰαυτῶν χρησίμοι,
 μὴ πρότρον ἀρῆσειν πρὶ ἢ ὑποφραγίσκη, περὶ κεινὸν ποτὸ ἐν
 τοῖς τέτρασι λόγοις ἐν τῷ πρὶ τῶ εφάνου, ἐν τῷ ἡπὶ μεσίου,
 ἐν τῷ ἡπὶ ἀριστοκράτη, ἐν τῷ πρώτῳ τῶ ὀλιγοπλοῦτον, κατὰ πό
 σους ἔσπευε ἐν περὶ λόγῳ χρηστῆς ἐπὶ γίνετῃ; ἡπὶ δὲ νο· κάλλη
 σιμ' καὶ πρῶτα. ἢ κόλλησις μὲν ἔστι, ὅταν ὀλιγοπλοῦτον τῶ ἐπὶ
 ἐυφυῶς κολλησῆ τῷ λόγῳ, ὥστε συμφωνεῖν δοκεῖν· οἷον παρὰ
 τῷ ἀρχίνῳ ἐν τῷ ἡπὶ ἡμάρχου, ὑποσῶσά περὶ τῶ παρὰ κεινὸν φρε
 κῆ κατενδονῶ τῷ ἀχιλλῆ, ὑποσῶσῆ πρὶ τῶ ὁμόταφος αὐτῶν
 γινέσθῃ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

οὐκ ἔστι μονοαρχία ἡ ἀφρασε τὸ ὀμηρικόν. ἐν δὲ τῷ ἡλί κόνων
 αἰτίας, ἢ ἕβρεε πρὶν ἡγοσιν ἐποίησεν, ἀκρυσβῶς ἕκασα διηγεύμενος.
 ἄλλοι τὴν φαυλότητα τοῦ πράγματος ἀφωρ εἰς μέγαν
 τῆς πῦρ ποτερεῖα ἐξημνεία. τὴν ὑβρίν τραγωδῶν. τοῦ κωμικῶς
 λέγειν ἅμα. τὴν σκώπην ἀρχαίως, ἕξ μεθόδοι, τὸ κατὰ τῶν
 ἰσίων ἁίμα, τὸ πρὸ προσδοκίαν, τὸ ἐναντίως ποιῆσαι τὰς ἐκό-
 νως τῆ φυσικῆς πραγμάτων. τὸ τῶν ἀείγματα λάβωμεν,
 τὰ μὲν ἐν τοῦ κωμικῶν, τὰ δὲ ἐν τῆ βίου, τὰ ἢ ἐν τοῦ ζήτορος.
 τὰ μὲν ἡλί πρὸς δίαρ ὅπως ἔχει. ὕλας; δέωλος τὴν κεφαλῶν
 κόλακ. ἔχει. δέλων γὰρ εἰσὶν τῆ κεφαλῶν κόρακ. ἔχει.
 ἴσως τὸ τραυλὸν εἶναι διήδην, ἀμειψῶν τῆ φωνῆ, διηκωμῶν
 ἴσως τὴν τρέπον. τὸ δὲ παρὰ προσδοκίαν, ὅπως. βελιγνῶν
 μὲν οὖν τὸ πράγμα, καὶ οὐκ ἂν ἐβελόμενον λαχρῶ. ἐπιφάνη δὲ
 ἴσως, προσδοκῶ μὲν ὁ ἀκρατῆς ἀνδρα, ὑπομεινῶ. φησὶ δὲ,
 οὐκ ἂν ἐβελόμεν. τὸ δὲ ἐναντίως χρῆσαι ταῖς ἐκόσι πρὸς τὰ με-
 γάλων πραγμάτων, ὅπως γίνεται, ἔαρ μεγάλων μικρῶν ἀνδρῶ-
 μων, ἢ μικρῶν μέγα. οἷον, ἐμαχέσαντο οἱ ὄρτυγες, ὡς αἴας καὶ
 ἔταρ. καὶ ἔκτως καὶ ἀχιλλεύς ἐμαχέσαντο, ὡς ἀλεκτρυόνες.
 ἴσως δὲ πᾶσι χρῆται δημοσθένης ἐν τῷ πρὶ τῆ ἀφάνη. ἐν δὲ
 ἀλλῆται ὅτι κομωδῶν ἐπίσταται. τῆ μὲν πρὸς δίαρ ὅπως. τὴν μὲν
 πατέρα ἀντι τρέποντος ἐποίησεν ἀβόμωτον. τῷ ἢ πρὸς προσδο-
 κίαν ὅπως πρὸ ἀκρίνδ λέων, οὐδὲ γὰρ ὡρ ἔπυχεν ἡρ, ἀλλ' οἷς ἢ
 πόλις κατ' ἴσται. τῆ δὲ ἐναντίας τῆ ἐκόνων ὅπως, αὐτοτράγι-
 κῶν πῖδων, ἀρυσῶν, ὀνόμα. πῶς μὲ πολλοῖς δοκῶ
 πολλὰς ἐν τοῖς βελίοις ἀμφιβολίας γίνεσθαι ὑπὸ τῆ παλαί,
 ἴσως δὲ φαμὸν, ὅτι οὐ δώαται ἐν τῷ παλαί βελίω ἀμει-
 βολία εἶναι. ἀνάγκη τῆ διάνοιαν ἔτοπον εἶναι τὴν ἔταρ. ἢ

τῶν σαύταξ' ἔστι λέξεως. τὸ γὰρ παρ' ὁμήρω, θεοῖσι ἢ θύσαι ἀνά
 γα παρ' ἔοκλον, ὅρ' ἑταῖρον, τὸ το λέγουσιν εἶναι ἀμειβολίαν,
 πότρου παρ' ἔοκλον κελύω σφαγιαθῆναι, ἢ τῶ παρ' ἔοκλον πρὸς
 σέταξε τοῖς θεοῖς θύσαι καὶ τὸ, ὡ ζεῖ γένοιτο καταβαλεῖν ἐμ
 σαῦ ἐμὲ, ἀμειβολοῦ φασιν εἶναι, λέγοντες καὶ ἔτορ εἶναι θύσαι
 καὶ τὸν καῦ, εὐχομένου ἔσθ' ἰδὲ ὑπὸ το σὺς καταβληθῆναι.
 οὕτω μὲν δὴ ὁ νῦν ἄτοπος ὄζει, ἢ δὲ ἐξμυθία ἄλογος. ἢ αὐτῶν
 δὲ τῆροπον, σασιάσαντες ἢ ἔτη πολλά, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου
 ἕως ἔρωσοίκων βιβλάσων ἐφθάσασιν. ζητῶσιν ὑπὸ τινος ἐ
 φθάσασιν ὑπὸ τῆ γλέμεθ ἢ ὑπὸ τῆ σάσις. ἀσάσασιν ὑπὸ τῆ γλέμεθ
 εἶναι τῆ φθοσῶν. ὃ ἢ λέγει, τοῖσδ' ὄζει· σασιάσαντες ἀπὸ πολέμου
 μεφθάσασιν· ἴνα ἢ μὲν σάσις ἢ γερονία ἐκ τῆ πολέμου, ἢ ἢ φθο
 ρᾶ ἐκ τῆ σάσις. οὐδ' εἰς γὰρ λέγει ἀπὸ πολέμου ἐφθάσασιν. τῶ
 σασίνα πρὶ ἀμειβολίας. Δημογραφία, διάλογος, κωμωδία, ἔρα
 γωδία, συμπόσια σωκρατικά διὰ τινος διπλῆς μεθ' ὅσων πάν
 τα πλέκται. ἢ μὲν δημογραφία ὑπὸ τινος ἔχει, καὶ πᾶσα μὲν φθ
 μὲν ὑπὸ τινος κολαζῶσης ἢ πασιδύσης τῶς γνώμας ἢ ἀπὸ
 ὄντων· φθὶ δὲ πᾶσα μὲν ὁ λυπηρὸν ἐκβαλῶσης ἐκ τῆ ὑπὸ τινος
 σίως. πᾶσα εἴματα ταύτης τῆ πολυῆς πάντες οἱ εὐλιπτοί,
 ἀναμίζ συγκίμβουσι· κωμωδίας ἢ πλοκή, πικρὰ ἢ γελία, ἢ
 μὲν πικρῶν σωφρονιζόντων, ἢ δὲ γελίω πᾶσα μὲν μύλων, ὅσων
 καὶ ὄζει αὐτῶ ἢ πᾶσα μὲν ἐσι καταμαθῶν· οὐχ ἢ κίσα ἢ ἐν τῶ
 ἀχθῆσιν ὁ ἀριστοφάνης δηλοῖ, λέγων οὕτως· ὅσα δὴ δέσφωμα
 τῶ ἐμαυτῆ κίσα, δ' πικρὸν ἢ ὄζει ἢ βαυά λέγων, γελίω πᾶσα
 βοῦ. τραγωδίας πλοκή, οἶκος ἢ θανάμα· ὅσων ἢ κίσα καταμαθῶν
 ἢ ἐκ τῆ τραγωδίω· οὐχ ἢ κίσα ἢ καὶ ἀπὸ τῶ ἀμῆρου. ἔτορ δὲ ἐφθ
 πλάτων πατέρα τραγωδίας εἶναι ἢ χορηγόν. εὐχισόμεν σαῦ
 φθ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

ἐν τοῖς προομιόιοις αὐτῶν ἀναμίξις οἰκτορῆς ἢ θαύμα. συμποσίῳ σὺ
 κρημῶν πλοκῆ, αὐτῶν αἰαῖ ἢ γελοῖα ἢ πρόσωπα ἢ πράγματα,
 ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς ξινοφῶντος, ἢ ἐν τοῖς πλάτωνος συμποσίῳ.
 ἔλλα καὶ ἐν τῇ κνζου παιδείᾳ φησὶ ξινοφῶν· αἰ μὲν οὖν ἔπεα
 μελέτο ὁ κνζου ὅποτε συσκλινοῖν, ὅπως εὐχάριτες τε λόγοι
 φησίσονται ἢ πρῶτον μὲν εἰς ἀρετῶν. διαλόγου πλοκῆ, ἠθικοὶ λό-
 γοι καὶ ζητητικοί· ὅταν ἀναμίξις προσδιναλεγομένοις ἢ ζητῶ-
 ῖν ἠθικοὶ πρὸς βληθέντες λόγοι ἀναπανθοῖ τῷ ψυχῶν. ὅταν ἢ ἀ-
 ναπανθη, ἐπάγγελτῃ ἢ ζητήσῃ, ὡσπερ ἐν ὀργάνῳ ἢ τάσις ἢ ἀνε-
 σις γίνετῃ. ἢ ἀποφάσις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δυνάμει,
 ποτὲ δὲ τὸ ἔλαττον, ποτὲ δὲ τὸ πλεον. ἴσον μὲν ὅταν δι' ἐγγυῆ
 τα ἴδι λέξεως φειγῶν ἢ τῷ ταυτότητα, μεταβάλλῃ τῷ λέξῃ·
 οἶον, θνῶν τε γῆ φανδὸς ἢ μ, καὶ μανῆκῃ χρώμεν ὅτι οὐκ ἀφανῆς
 ἢ, ταῦτο ἐδ' ἠλωσεν ἔλαττον ἢ ἢ πλεον, εἴτε ὑποσελλομῶν ἢ
 μῶν δι' ἀσφάλειαν, ἢ ὑπὸ τανόντων δι' ἀνίσην ἢ ἢ ἢδους προ-
 ὀνῆς οἶον, ὡς ἔφ' ἢ, ἐπεὶ οὔτε κακῶ, οὔτ' ἀφρονι φωτῖ ἴσοιαι. ἢ
 ταῦτα τὸ κακῶ ἢ ἀφρονι, ἔλαττον ὅτι ἢ ἀγαθῶ ἢ φρονίμοι. οὔ-
 γὰρ δι' οἴδεν αὐτῶν, ἵνα αὐτῶ ταῦτα μῆ τῶν, ἀλλ' ἵκανῶν ἢ
 λοφροσύνῳ εἶναι νομίζῃ, καίῳ ἀφελῶν, οὔχι ἀρετῶν προδῶ-
 καὶ ὅταν ἢ λεγῆ, ἐπεὶ οὔμιν ἀφανῶτατ ὅτι βάλ' ἀχαιῶν, μῆ-
 ρον ἢ ἀποφάσις δηλοῖ ἴδι καταφάσεως. τὸν γὰρ πάν-

ἴχυρὸν δ' ἔχει δέλει. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ, οὐδ'
 ἄρα τῶ γε ἰδῶν, γῆρησεν ἀχιλλεῖος. τὸ
 γὰρ λίαρ λυπεῖσθαι τῇ ἀποφά-
 σει Διὸ ἠλωκῶν.

Τ Ε Δ Ο Σ.

Anno M. D. XXXI. tertio Calendas Apriles.

1869924

